

dimarts, 16 de novembre de 2021

“La Universitat de Lleida va fer realitat la democratització dels estudis superiors al territori.”

Entrevistem Conxita Mir

Conxita Mir és catedràtica d'Història Contemporània de la Universitat de Lleida.

Descarregar imatge

-Com van ser els teus inicis a la Facultat?

Vaig començar com a alumna d'Història el primer curs, el 1971. Aleshores ja tenia la carrera de Magisteri i ja havia aprovat les oposicions. De fet, vaig començar alguns mesos tard ja que al setembre estava treballant de mestra a Llardecans i fins que no vaig tenir un cotxe no vaig poder venir a Lleida a estudiar.

Tenia ganes de seguir estudiant i vaig aprofitar l'oportunitat que oferia la Universitat a Lleida, que va fer realitat la democratització dels estudis superiors al territori. Després, els últims cursos s'havien de fer a Barcelona, i també els vaig gaudir moltíssim, ja que era l'època del final del franquisme.

Més endavant, el 1983, vaig tornar a Lleida per incorporar-me a la Facultat com a docent. Venia de la Càtedra de Dret Constitucional i Teoria de l'Estat, de la Universitat de Barcelona, on vaig llegir la tesi, i vaig notar un gran canvi de venir d'una universitat gran i consolidada a una encara en construcció. Les primeres assignatures que vaig impartir aquí a Lleida van ser Introducció de la Història, Història Econòmica Moderna i Contemporània i Història Contemporània Universal.

-Com era l'ambient de l'època?

Hi havia molt bon ambient. Els estudiants eren bastant grans i de procedència diversa. Els professors, com Manel Lladonosa, Víctor Siurana o Ramon Morell, eren molt joves i encomanaven la passió pels estudis. Recordo que davant d'un alumnat on hi havia militars, alcaldes franquistes i gent conservadora el primer dia de classe Manel Lladonosa ens va fer llegir i comentar *La República española y la guerra civil* de Gabriel Jackson. També teníem bona relació amb els companys dels estudis de Filologia. La Universitat no és només el saber en sí, sinó el context i l'ambient, que és el que més es recorda quan passa el temps.

-Quins moment significatius recordes de la teva trajectòria?

L'any 1991, quan s'aprova la llei de transformació de l'Estudi General en la Universitat de Lleida, es va iniciar un període important per mi, ja que el 1993 vaig acceptar la invitació que em va fer el rector Jaume Porta per formar part del seu equip com a vicerectora de Relacions Institucionals i Servei de Campus. Va ser una decisió difícil ja que vaig haver de renunciar a una línia de recerca que tenia començada, però ara ho recordo com una bona època en la qual, gràcies a un bon equip de col·laboradors, vam poder tirar endavant molts els projectes, com l'Aula de Música, l'Aula de Poesia, la Universitat d'Estiu...

Quan va acabar aquest període, els anys 2005 i 2006, amb l'equip d'investigadors del departament, seguint la línia de recerca que teníem oberta, vam fer el Pla Pilot per la Recuperació dels Espais de Memòria, en el qual he treballat molts anys.

-Quins reptes creus que haurà d'afrontar la Facultat de Lletres en el futur?

Estem en un moment de reconversió de la Universitat, que a mi m'agafa ja a prop de la jubilació. Crec que hi ha d'haver sempre alguna àrea prioritària a la Universitat de Lleida, i ara estem en un moment crític on s'ha de crear un pla estratègic per saber cap on s'ha d'anar. No pot ser que en una Facultat com la nostra hi hagi tants professors associats. Paral·lelament, la recerca també s'ha transformat moltíssim, des de l'accés a les fonts a la forma de divulgar-la, i això comporta que s'ha d'afrontar de noves maneres.